

**FELIKS
KRASSOWSKI**

**SCENA
NARASTAJĄCA**

ZASADY I PROJEKTY

INSTYTUT TEATRALNY
BIBLIOTEKA

Nr inw.8620.....

FELIKS KRASSOWSKI

SCENA NARASTAJĄCA

JT 8620

WYDANE NAKŁADEM „ZWROTNICY“ W KRAKOWIE
W MARCU 1926 SKŁADANE I TŁOCZONE W DRU-
KARNI W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI KLISZE WYKO-
NANE W ZAKŁADACH GRAFICZNYCH „RYNGRAF“

Idea sceny narastającej:

Scena zabudowuje się stopniowo w miarę rozwijania się utworu teatralnego. Budowle sceniczne, raz ukazane, nie znikają przy następnych zmianach miejsca akcji, lecz trwają na scenie, wiążąc się z następnymi budowlami w organiczną całość konstrukcyjną.

Zalety sceny narastającej:

Trwanie poszczególnych budowli scenicznych przypomina widzowi minione etapy akcji, podtrzymując w nim w ten sposób czucie ciągłości dramatycznego stawania się.

Stopniowość narastania sceny ułatwia widzowi wnikanie w intencje konstrukcyjne budowniczego sceny. Ponieważ scena zabudowuje się częściowo, za każdym narostem widz ogarnia ją szybko i może skierować uwagę na akcję i słowo. W ten sposób łagodzi się konkurencja między aktorem a sceną.

Rytm narastania może sam przez się stać się źródłem wzruszeń artystycznych.

Trwanie minionych miejsc akcji dopuszcza w pewnych wypadkach symultaneistyczny układ zdarzeń scenicznych.

Narosty sceny umożliwiają szybkość zmian. Nie posługując się zużyтым i niesugestywnym systemem kotarowym, osiągają tensam cel bez niweczenia przestrzennych walorów sceny.

Jeżeli przestrzenne walory sceny uważać będziemy za nieodzowny warunek konstrukcji scenicznej, wówczas system sceny narastającej uznać będziemy musieli za najekonomiczniejszy.

Dwa wyjaśnienia:

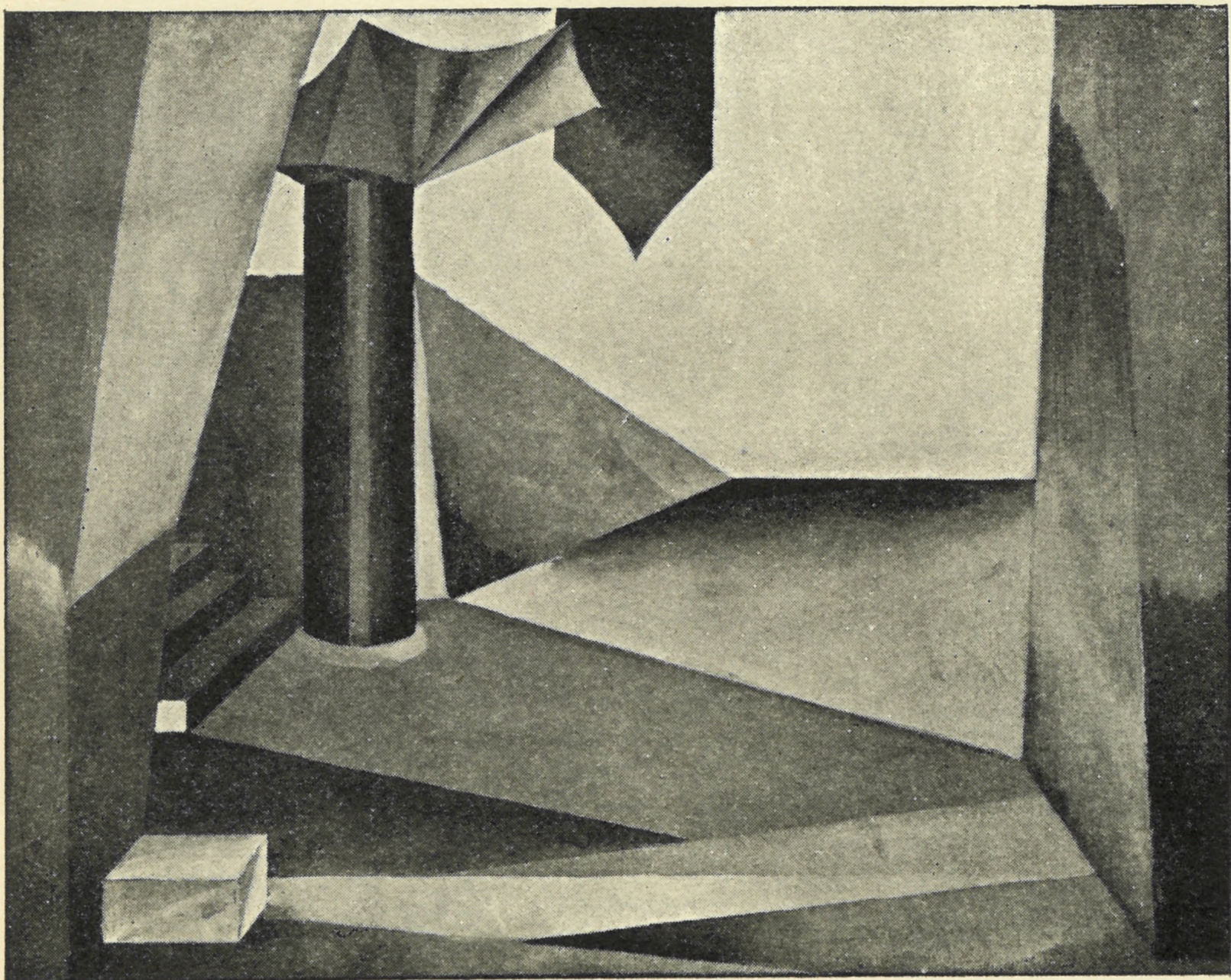
Projekt do Części I-ej „Dziadów” opiera się na układzie fragmentów, podanym przez Peipera w „Życiu Teatru” z 1-go grudnia 1925. Układ ten góruje nad innymi zarówno poszanowaniem tekstu, jak i jasnością teatralną.

W projekcie do aktu III-go „Tumora Mózgowicza” biała krata symbolizuje gazę, która oddziela krajobraz w głębi od wnętrza pokoju, tłumi jego barwy, lecz nie usuwa jego obecności.

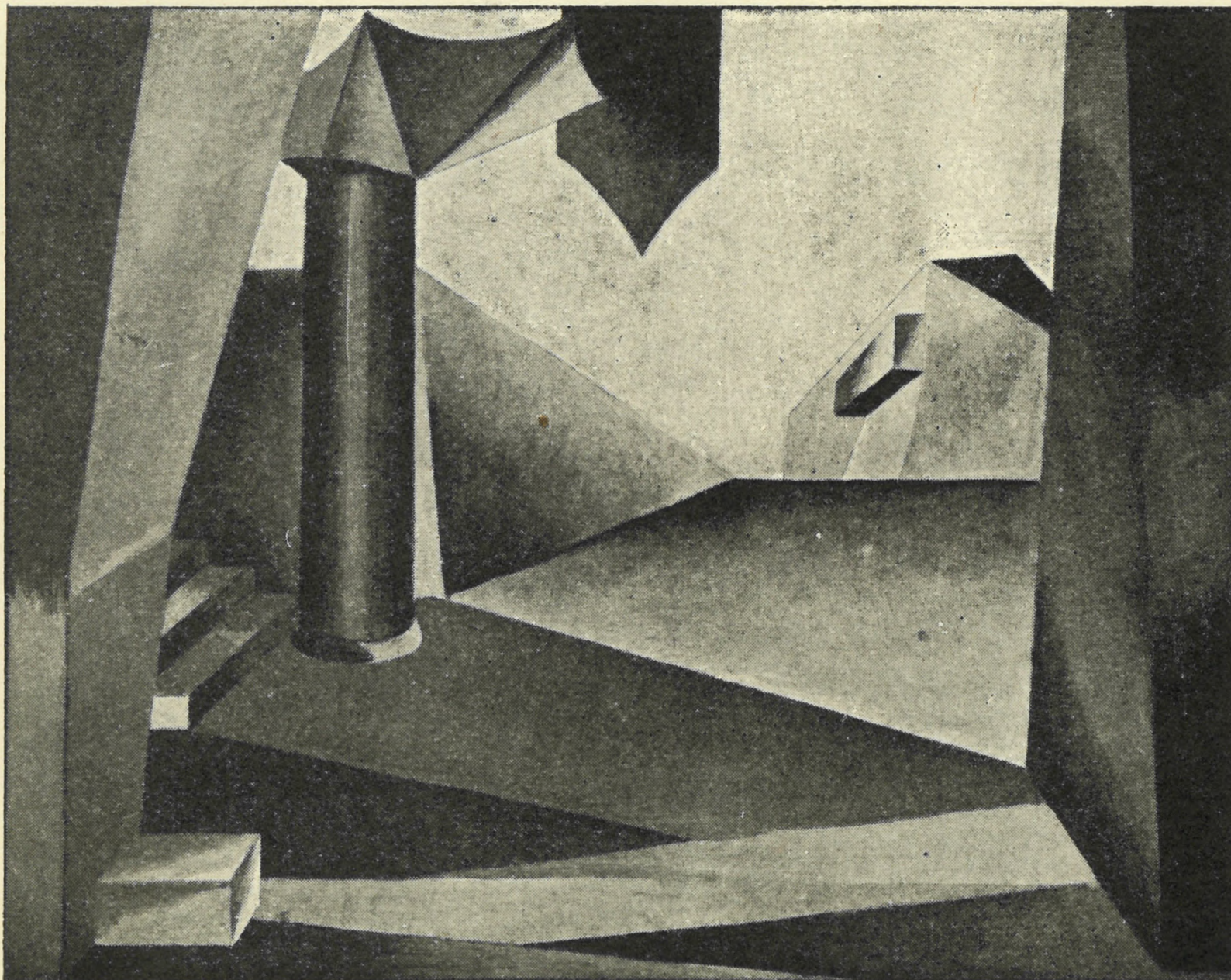
Zastrzeżenie:

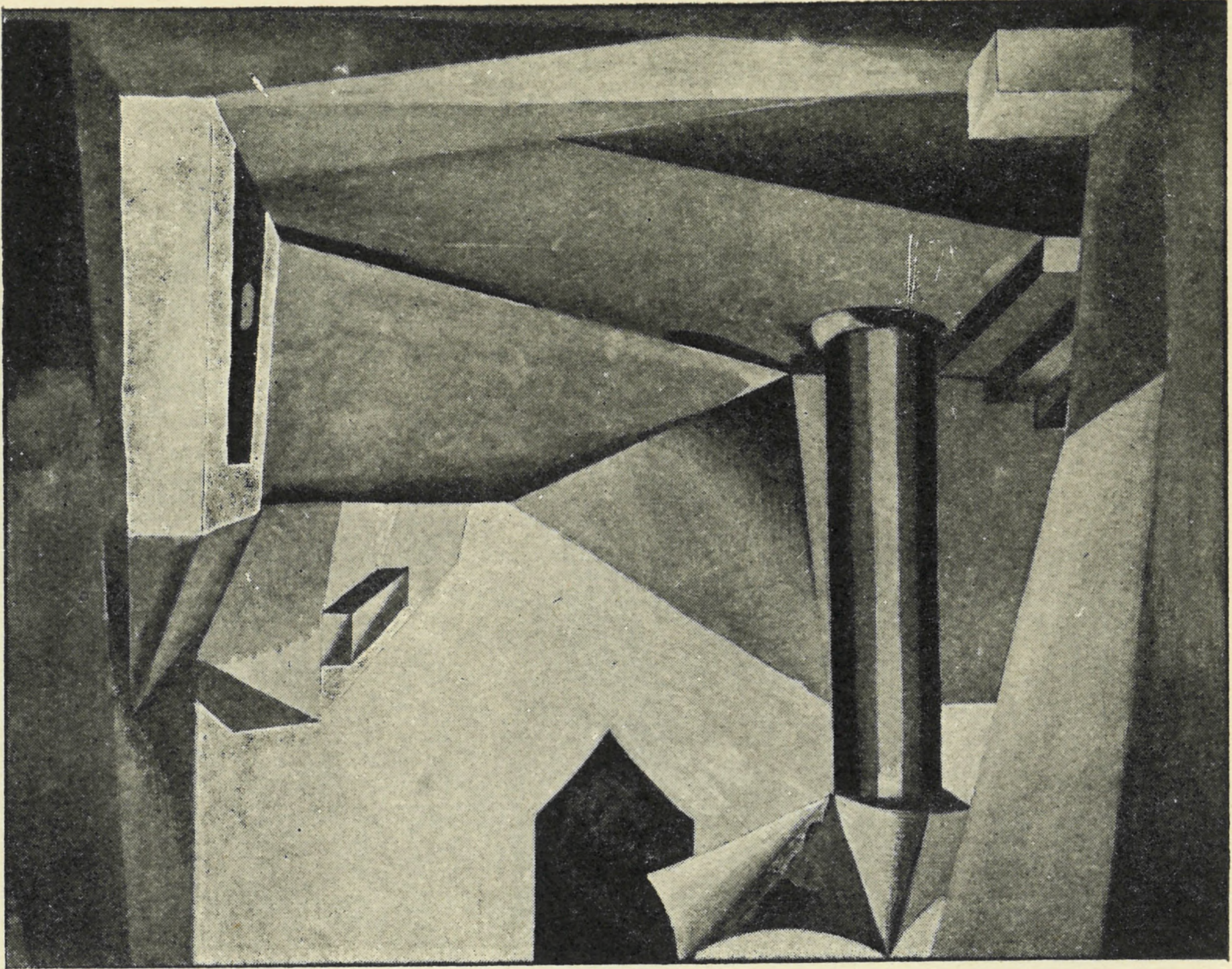
Przedstawione projekty nie są bynajmniej najdoskonalszą realizacją sceny narastającej. Realizacja ta wymaga jeszcze opracowań i udoskonaleń, które doprowadzą do tem lepszych wyników, im szybciej scena narastająca będzie mogła ze świata kartek i szkiców dostać się w świat gmachu teatralnego.

SHAKESPEARE „MEASURE FOR MEASURE“
AKT I, SC. 1.

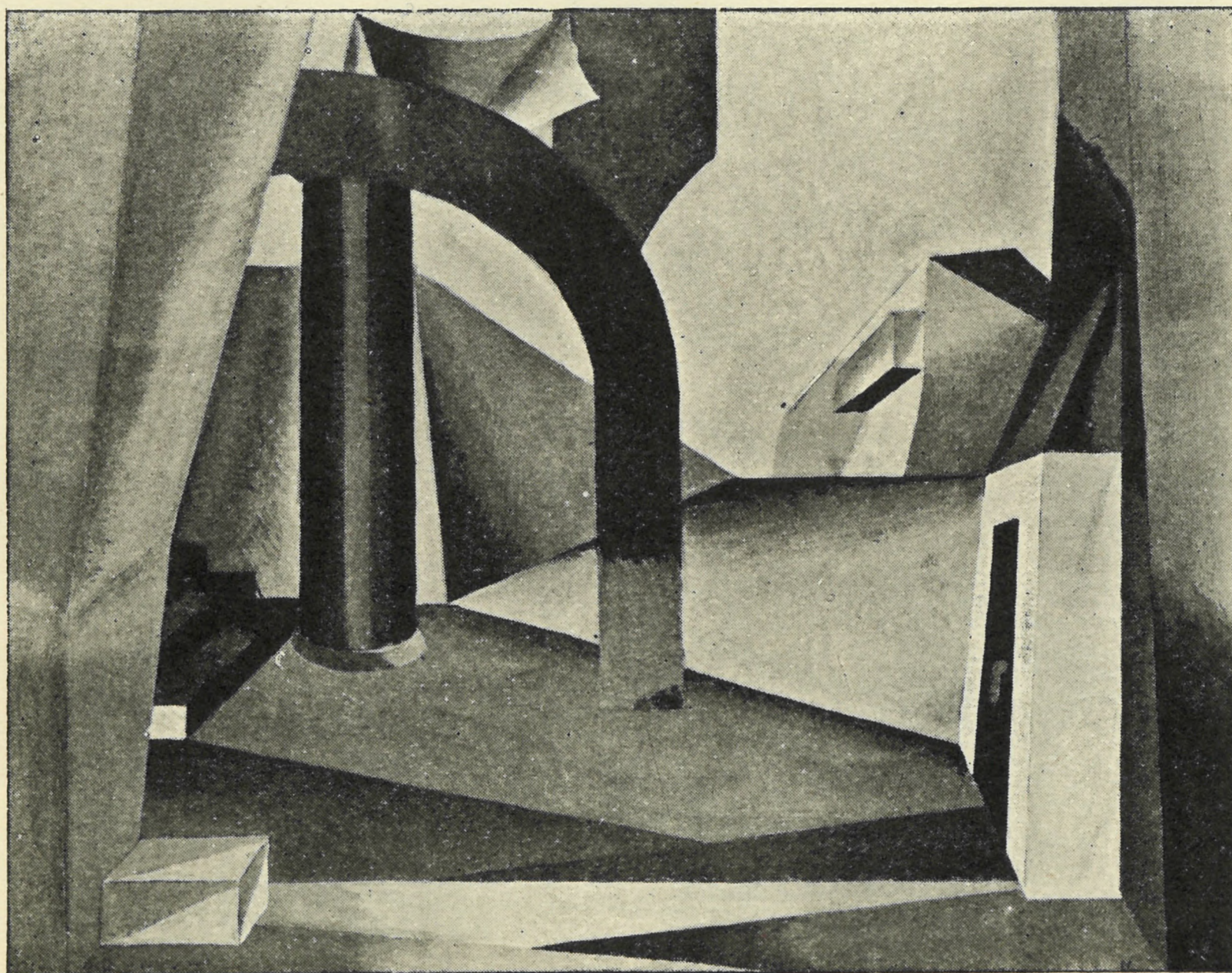
SHAKESPEARE „MEASURE FOR MEASURE“
AKT I, SC. 2.

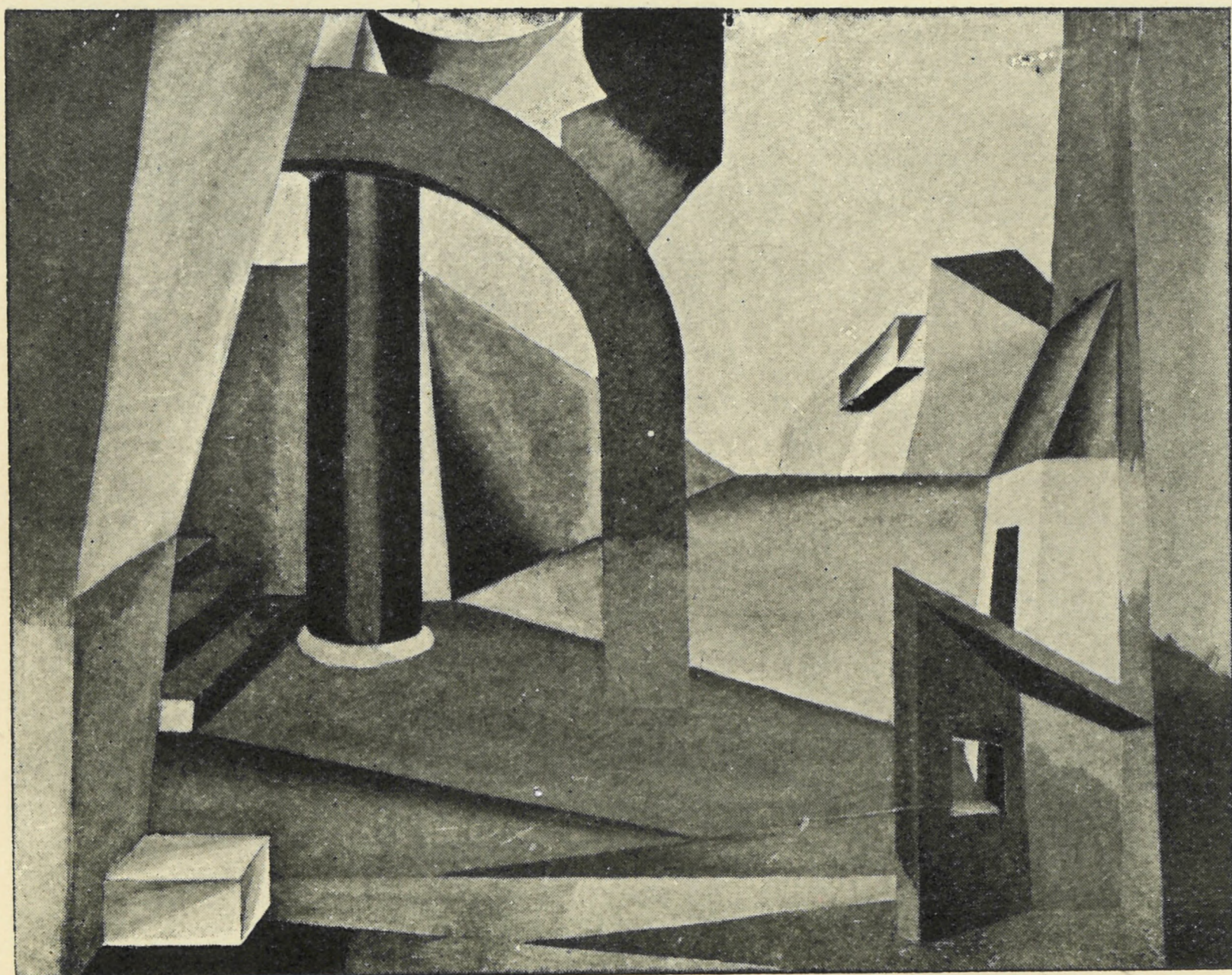

SHAKESPEARE "MEASURE FOR MEASURE"
AKT I. SC. 3, 4, 5.

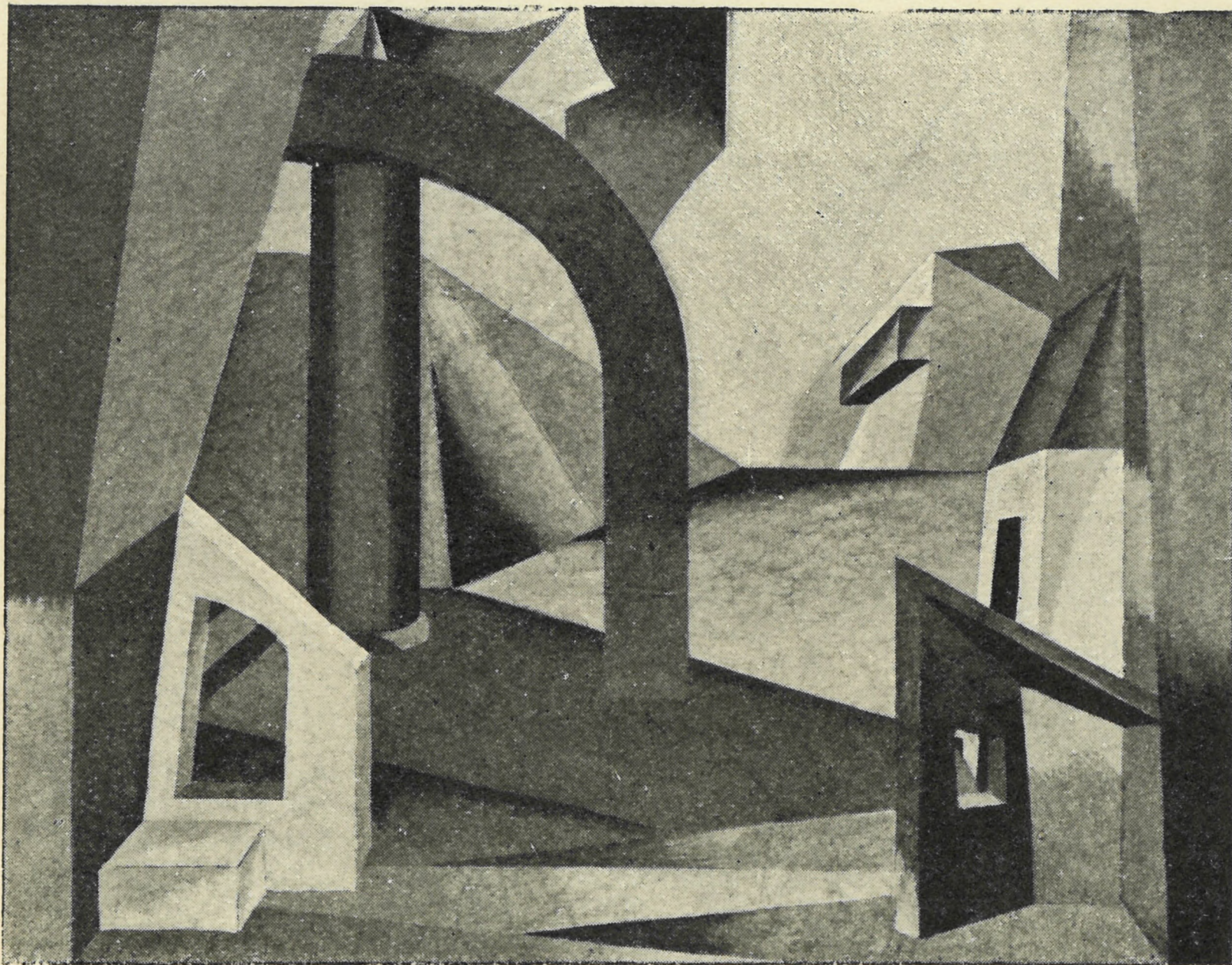
SHAKESPEARE „MEASURE FOR MEASURE“
AKT II. SC. 1, 2.

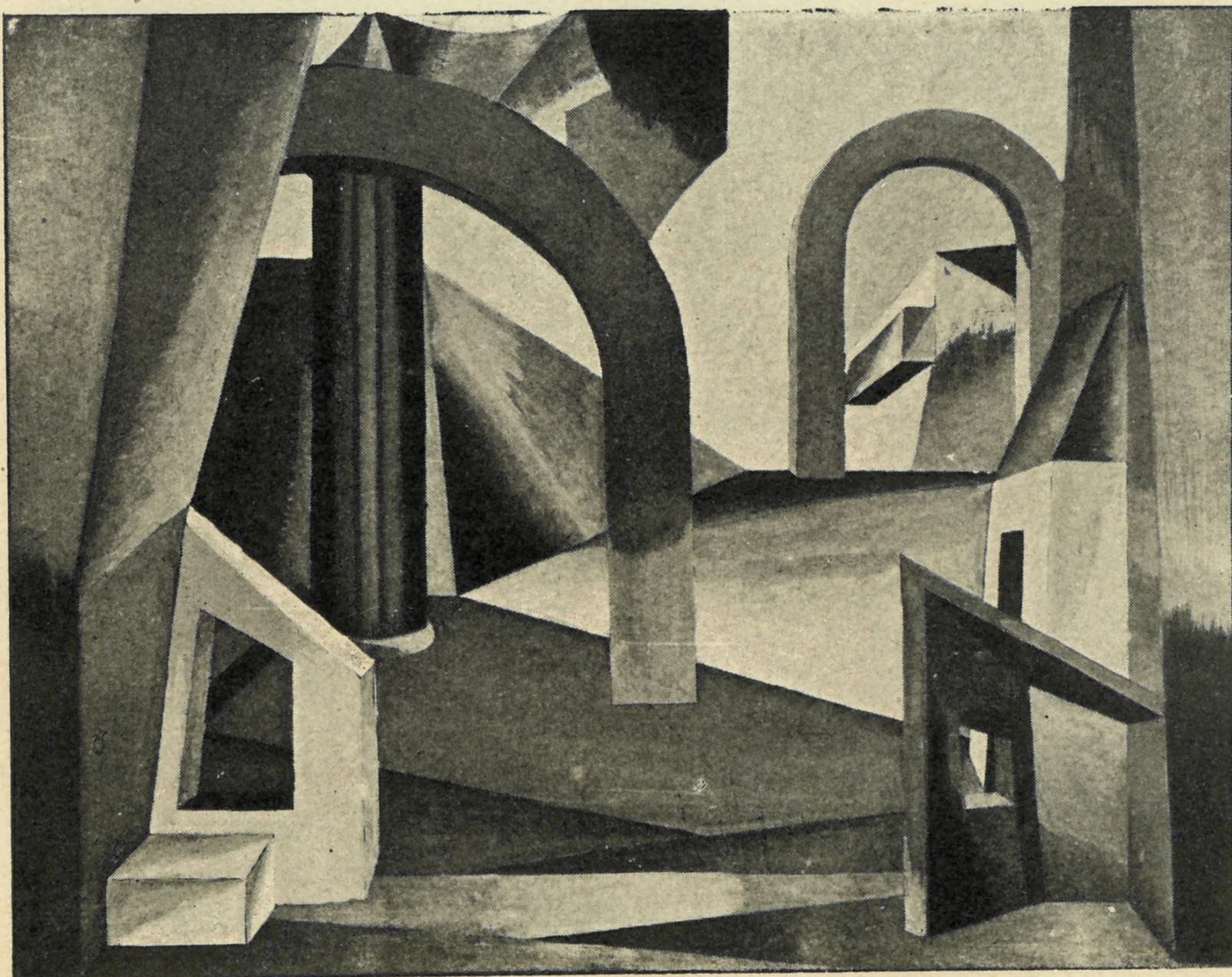
SHAKESPEARE „MEASURE FOR MEASURE“
AKT II, SC. 3, 4, AKT III, SC. 1, 2.

SHAKESPEARE „MEASURE FOR MEASURE“
AKT IV, SC. 1, 2, 3, 4, 5, 6.

SHAKESPEARE „MEASURE FOR MEASURE“
AKT V.

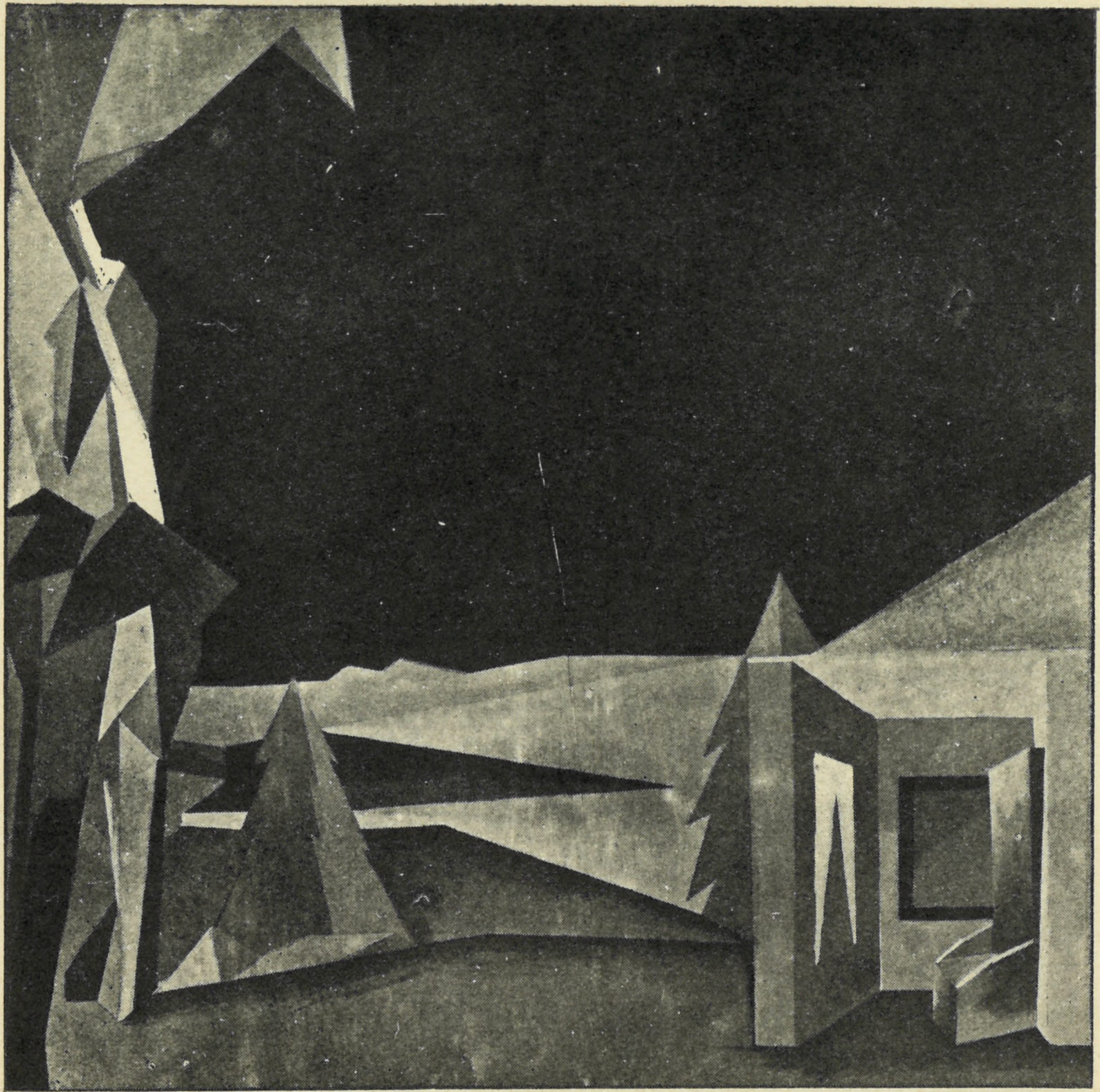
★ INSTYTUT TEATRALNY ★
BIBLIOTEKA
im. Zbigniewa Raszewskiego ★

JT 8620

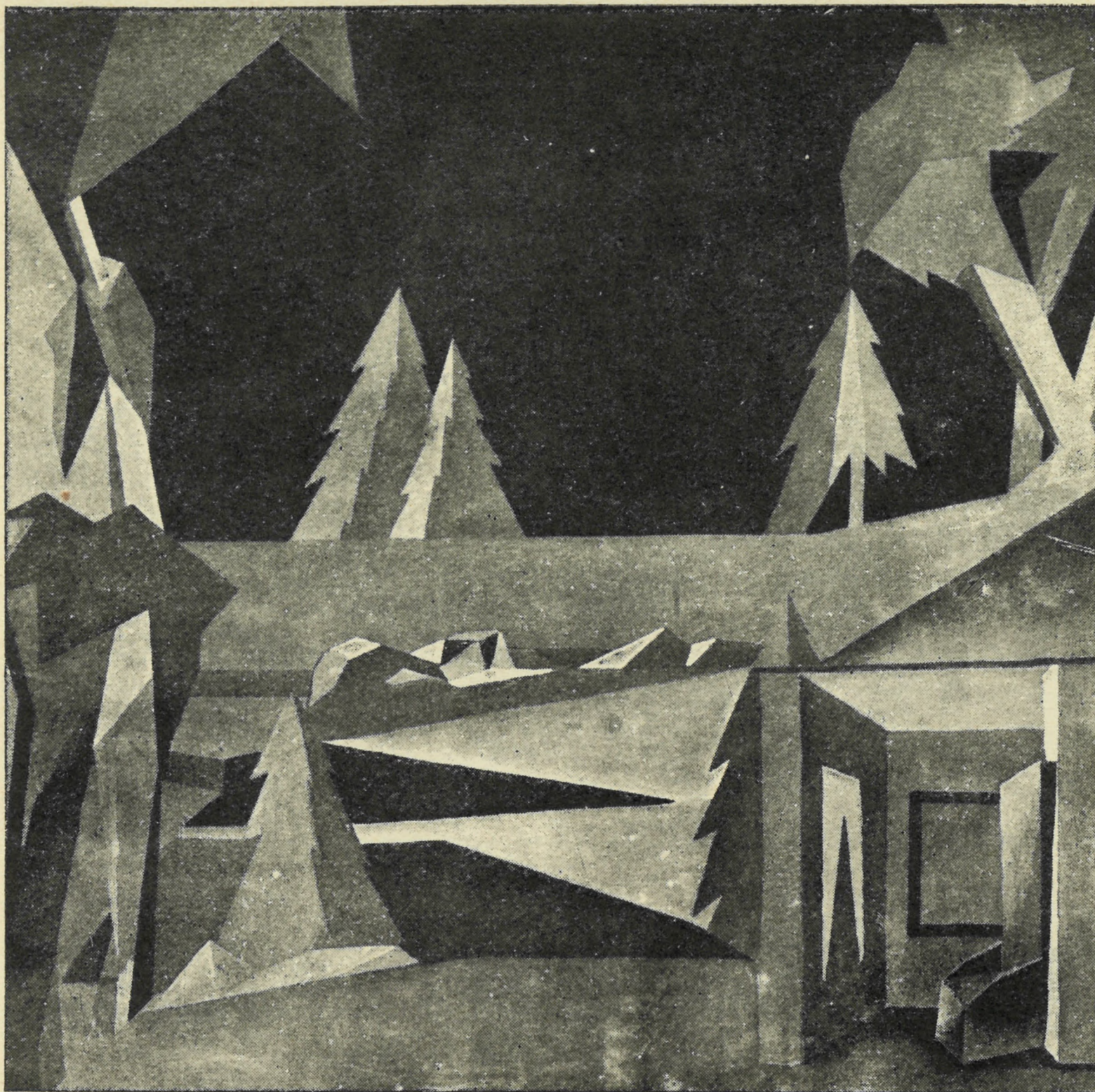
THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

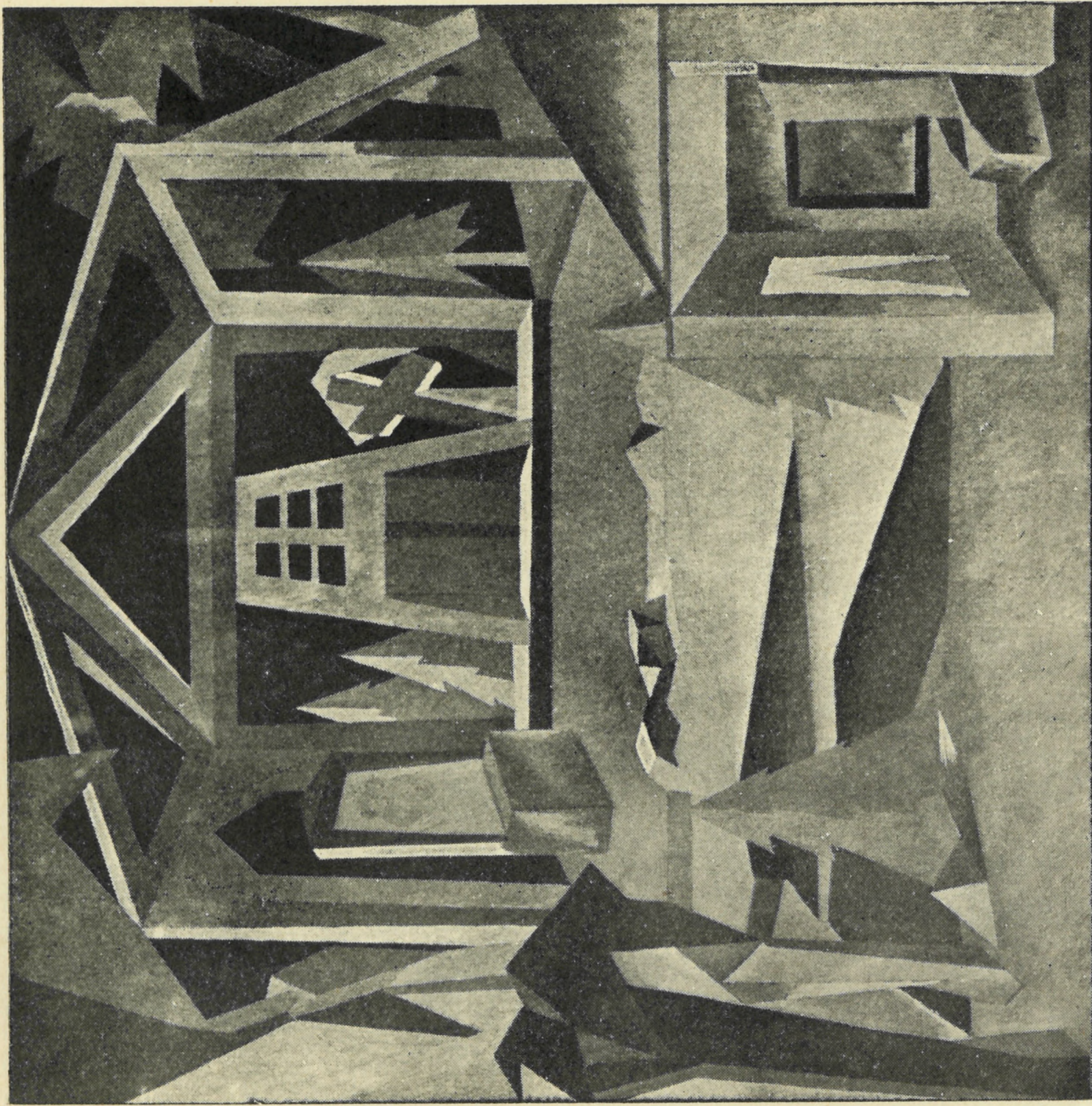
THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
54 EAST 57TH STREET
NEW YORK, N.Y. 10022

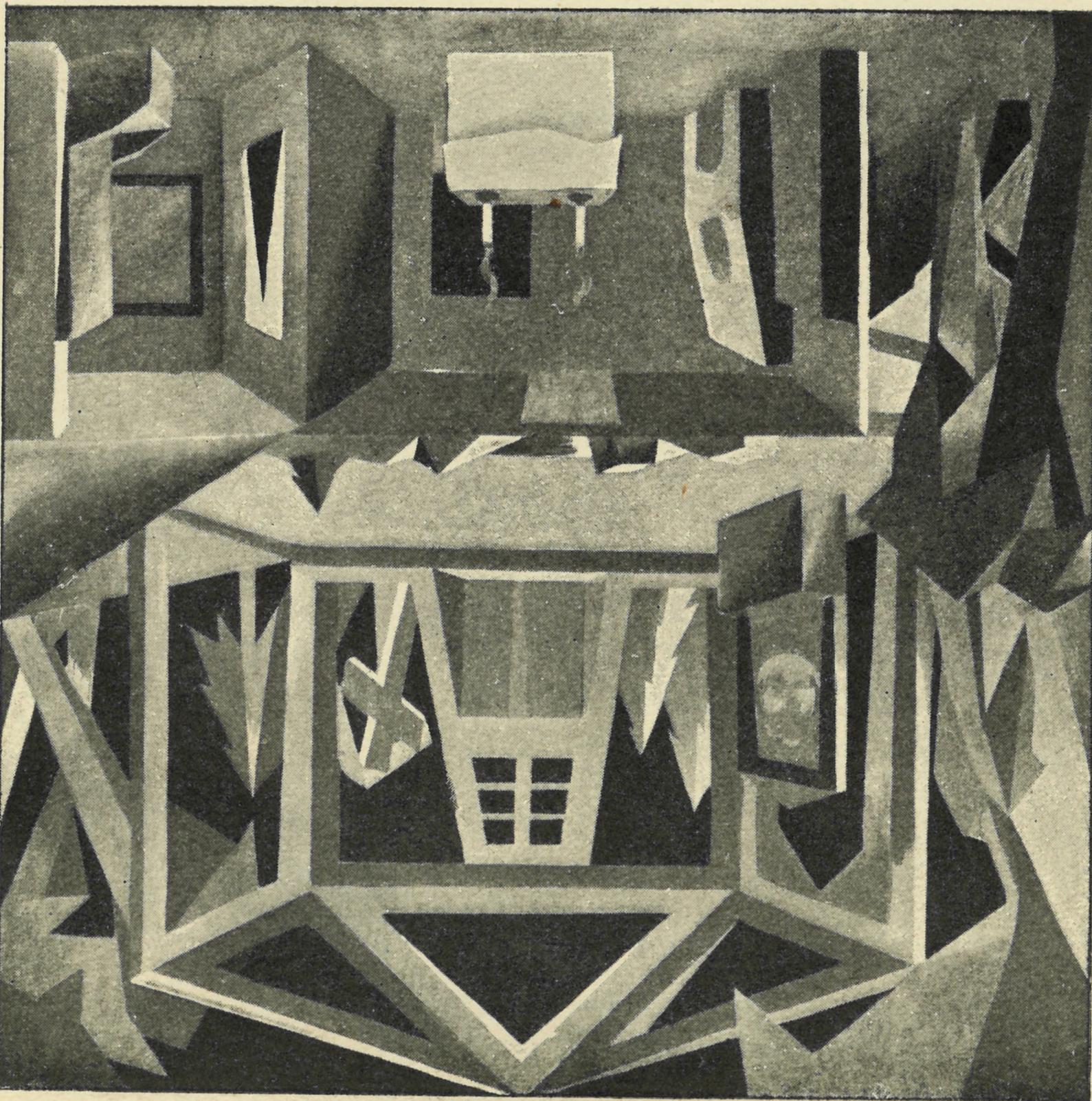
MICKIEWICZ „DZIADY” CZĘŚĆ I. ODSŁONA 1.

MICKIEWICZ „DZIADY” CZĘŚĆ I. ODSŁONA 2.

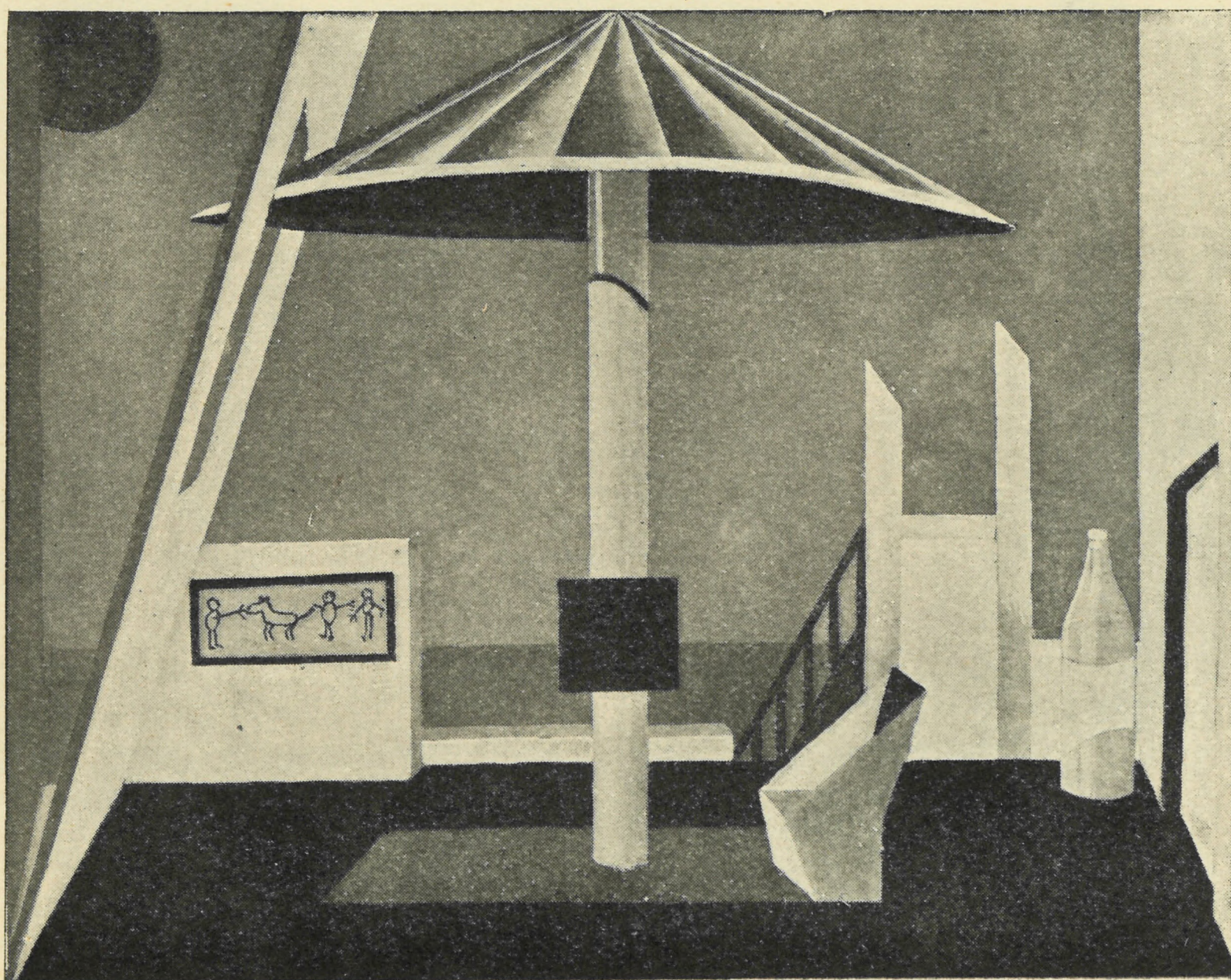

MICKIEWICZ „DZIADY” CZĘŚĆ II.

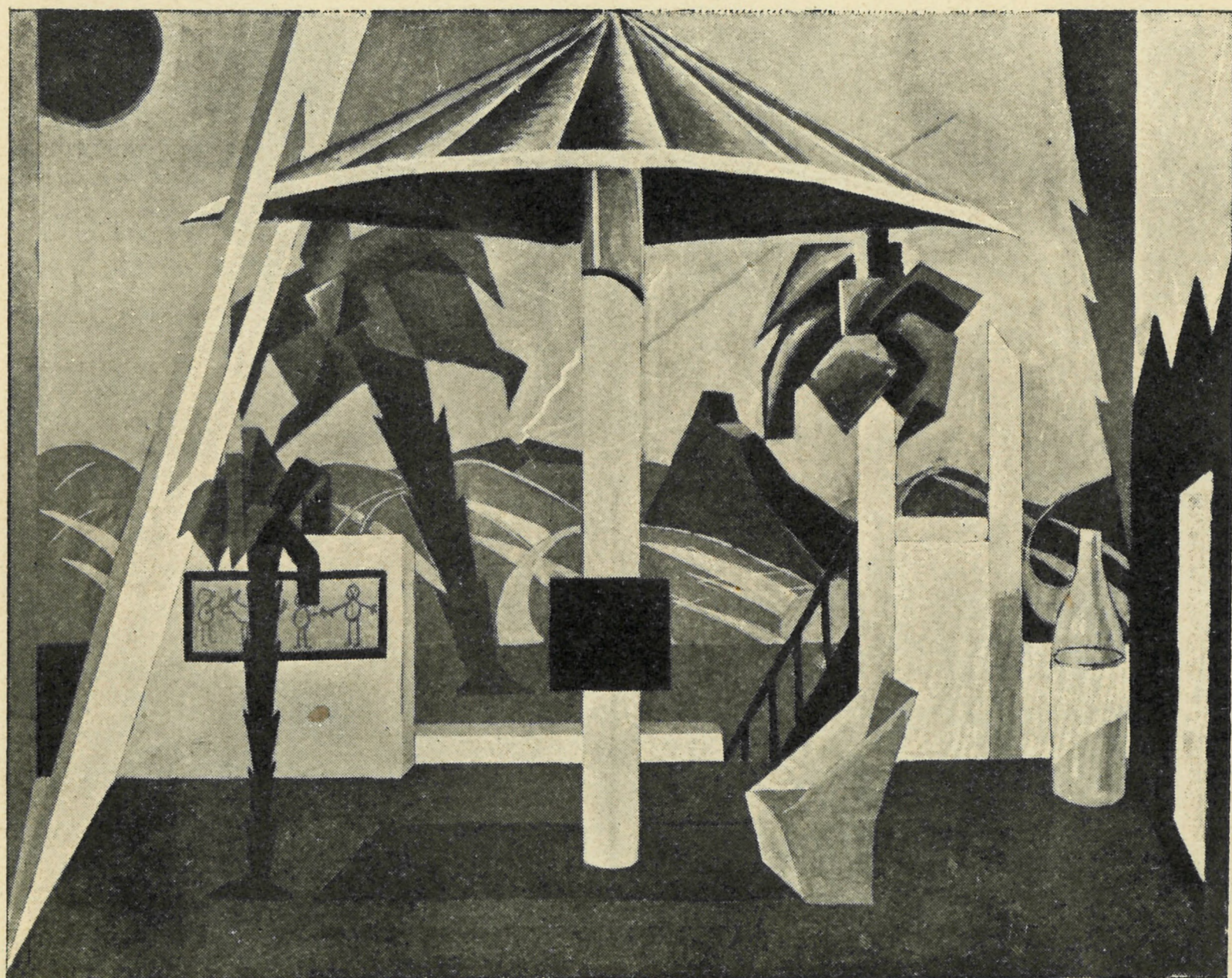

MICKIEWICZ "DZIADY" CZĘŚĆ IV.

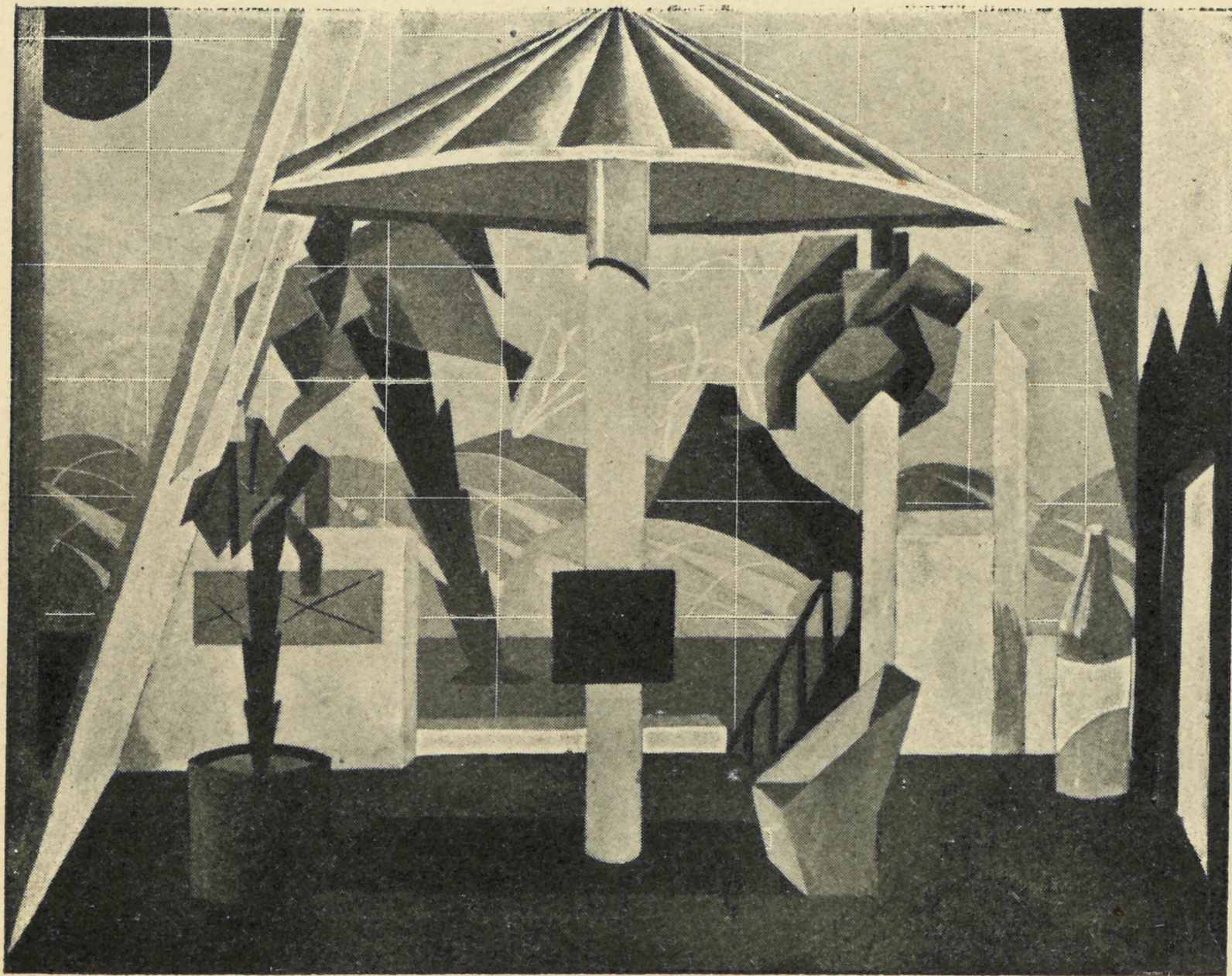
WITKIEWICZ „TUMOR MÓZGOWICZ” AKT I.

WITKIEWICZ „TUMOR MÓZGOWICZ” AKT II.

WITKIEWICZ „TUMOR MÓZGOWICZ” AKT III.

SPIS RYCIN

Shakespeare

„Measure for measure“

Akt	I. Sc. 1	—	—	—	5
Akt	I. Sc. 2	—	—	—	7
Akt	I. Sc. 3, 4, 5	—	—	—	9
Akt	II. Sc. 1, 2	—	—	—	11
Akt	II. Sc. 3, 4. Akt. III, Sc. 1, 2	—	—	—	13
Akt	IV. Sc. 1, 2, 3, 4, 5, 6	—	—	—	15
Akt	V.	—	—	—	17

Mickiewicz

„Dziady“

Część	I. Odsłona 1	—	—	—	19
Część	I. Odsłona 2	—	—	—	21
Część	II.	—	—	—	23
Część	IV.	—	—	—	25

Witkiewicz

„Tumor Mózgowicz“

Akt	I	—	—	—	—	27
Akt	II	—	—	—	—	29
Akt	III	—	—	—	—	31

KSIĄZKI „ZWROTNICY“

Tadeusz Peiper „A“ Poezje. Rysunki: Kislíng.
1924.

Tadeusz Peiper „Żywe linje“ Poezje. Rysunki Juan Grís.
1924.

Juljan Przyboś „Śruby“ Poezje. Projekt okładki: W. Strzemiński.
1925.

Tadeusz Peiper „Szósta! Szósta!“ Utwór teatralny. Projekt okładki: W. Strzemiński.
1925.

Jan Brzękowski „Tętno“ Poezje. Projekt okładki: Rafał Malczewski.
1925.

JT 8620

INSTYTUT TEATRALNY
im. Zbigniewa Raszewskiego
BIBLIOTEKA

JT 8620

130 -

4/45

17/011

Za zbiorów
Rudolfa Góreckiego